

[Collet]

Jeg synes, at analysen i regeringens redegørelse er overordentlig fortrinlig. Nu er der ikke noget usædvanligt i, at et regeringspartis ordfører sympatiserer med, hvad regeringspartiets minister synes, og giver udtryk for det fra talerstolen, men jeg synes faktisk, at der i denne redegørelse er tale om analyse med saft og kraft. Man er præcis i analysen, og der er nye interessante virkemidler som udnævnelser af top 10-organisationer inden for det offentlige område, der yder god service, og mange andre gode ting.

Det er naturligvis svært at effektivisere og modernisere den offentlige sektor sammenlignet med den private sektor, for i den private sektor har vi som bekendt konkurrencen og forbrugernes frie valg og fravalg, der sikrer effektiviteten. Men inden for den offentlige sektor har man jo lovfæstede monopoler, og dér må man bruge andre midler. Man har ikke konkurrencens selvregulerende kræfter til at sikre effektiviteten.

Redegørelsen indeholder en lang række værdifulde forslag til, hvordan det offentliges service kan forbedres og moderniseres, og dem kan vi fuldt ud tilslutte os.

Men fra konservativt hold har vi to yderligere forslag, som vi mener vil kunne bidrage væsentligt til moderniseringen inden for den offentlige sektor.

For det første mener vi på baggrund af redegørelsen, at størsteparten af erhvervsvirksomhederne ikke kender, ikke forstår og ikke udnytter erhvervsstøtteordningerne. Det mener vi man bør tage konsekvensen af, som må være, at man fjerner erhvervsstøtteordningerne, og at de besparelser, der opnås herved, krone for krone anvendes til erhvervsskattelettelser. Herved opnår man for det første at undgå den konkurrenceforvridning, som støtten giver anledning til. Man opnår oven i købet, at omlægningen er gratis, og ikke mindst skal man også lægge vægt på, at man sparer offentlige omkostninger, nemlig de omkostninger, som medgår til at administrere erhvervsstøtteordningerne.

Det andet område, vi vil pege på, er det område, der hedder konkurrence imellem offentlige virksomheder, institutioner og organisationer. De steder, hvor det er muligt at etablere en konkurrence imellem offentlige virksomheder og organisationer, skal man gøre det, men selvfølgelig kun dér, hvor det er egnet. Et sted, hvor

det ikke er egnet, ville f.eks. være dér, hvor man udmåler sociale ydelser. Så ville jo den organisation, der udmålte de fleste, blive den mest succesrige. Heller ikke det område, hvor man giver tilladelser, kan man etablere konkurrence på.

Men de steder, som er egnede, er typisk inden for kommunikationsområdet, transportområdet, undervisningsområdet, sundhedsområdet og ikke mindst serviceområdet.

På disse områder mener vi det ville være værdifuldt at gå dybere i moderniseringsarbejdet, og det vil vi anbefale regeringen at gøre.

Men ellers vil vi gerne tilslutte os redegørelsen. Som det er fremgået af det, jeg tidligere har sagt, finder vi, at den er fortrinlig.

Jes Lunde (SF):

Borgerlige regeringer har det jo tit med at betragte den offentlige sektor som en besværlig gøgeunge. Man viser meget lidt respekt for de resultater, der opnås dér, og lægger stor vægt på at jage de offentligt ansatte og skære ned rundt omkring.

Jeg synes imidlertid, at tonen i den redegørelse, der er kommet fra finansministeren i år, er bedre, end vi har været vant til i mange år. De helt overordnede ideologiske sværdslag er gemt hen til de sidste sider, og i stedet for er det en mere konstruktiv ånd, der præger det meste af redegørelsen. Hvis det skal betragtes som et politisk signal, vil jeg da gerne kvittere for det.

I SF afviser vi de angreb på den offentlige sektor, der kun har til formål at forherlige den private og skabe et klima for nedskæringer i den offentlige sektor til fordel for skattelettelser.

Regeringens synspunkter på den offentlige sektor i den redegørelse, vi skal tale om i dag, falder naturligt i to dele, synes jeg: Den ene del er arbejdet for at effektivisere og målrette den offentlige sektor, og den anden del er de ideologiske nålestiksaktioner imod velfærdssamfundet, der viser, at regeringen ikke er kommet helt ud over lysten til de politiske markeringer på det seriøses bekostning.

Men lad mig tage det positive først: SF er tilhænger af den øgede budgetmæssige decentralisering og selvforvaltning, der er gennemført i de senere år; men jeg må i parentes sige, at regeringen jo ikke altid er helt reel på dette område, fordi der tit strammes til ad bagvejen gennem direktoratsstyre og strammede bevillinger.